உ

சிவமயம்

சுதுமலையைப் பிறப்பிடமாகவும்

தொல்புரம் மேற்கை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திரு. கந்தையா மனோகரன்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்து வெளியிடப்படும்

நினைவுமலர்

27.03.2016

உ

சிவமயம்

சுதுமலையைப் பிறப்பிடமாகவும்

தொல்புரம் மேற்கை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திரு. கந்தையா மனோகரன்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்து வெளியிடப்படும்

நினைவுமலர்

27.03.2016

சமர்ப்பணம்

இல்லத்தின் தலைவராய் என்றும் எமைக்காத்து
பண்பின் சிகரமாய் பாசத்தின் உறைவிடமாய்
அன்பு நிறைந்த பேரொளியாய்
அரவணைத்து எமை வளர்த்து
ஊரார் மற்றும் உறவினருடனே நேசமுடன்
இன்முகமாய் அளவளாவி நின்று -
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த
எம் தெய்வமே...
இன்னல் வரும் போதிலெல்லாம்
இறை துதியே இன்பம் என்று
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உல்ப்பிலா ஆனந்தமாக இறைவனடி சேர்ந்த
எம் தந்தையே! உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காய்
எல்லாம்வல்ல இறைவனை
பிரார்த்தித்து உங்கள் பாதக்கமலங்களில்
இந்நூலை காணிக்கையாக சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

குடும்பத்தினர்

உ

சிவமயம்

"வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்"

மண்ணில்
1960.04.08

விண்ணில்
2016.02.25

அணைந்தும் அணையாத தீபம்

அமரர்

கந்தையா மனோகரன்

அவர்கள்

திதி வெண்பா

மன்மத வருடம் வையகம் போற்றும் மாசிமாதம்
தோரணம் இல்லாத் தேய்பிறை திருதியைத் திதியதனில்
பூரணம் மனோகரன் பூவுலகை விட்டகன்று
அம்மன் கழல் நவின்ற திதியதுவாம்.

உ
சிவமயம்

பஞ்ச புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூடும் செஞ்சொற்
பெருதுவர்க்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம்கை.

தேவாரம்

இடரினுந் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமையாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோ உனதின்னருள் ஆவடுதுறை அரனே!

திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்
விரையார் கழற் கென்
கைதான் தலை வைத்து கண்ணீர்
ததும்பி, வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன் உடையாய்,
என்னைக் கண்டு கொள்ளே!

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ்சிலதேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு
விடங்கண் விடைப்பாகன்
பல்லாண்டென்னும் பதங்கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமைவேண்டும் மீண்டும் பிறப்பு உண்டே லுன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ யாடும்போதுன் அடியின்கீழிருக்க வென்றார்.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுன்னைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்(கு) அருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குண நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரி வாசா
வித்தகா ஞான சக்திநிபாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்கோன்
முறையரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
முருகன் துணை

தேவராய சுவாமிகள் அருளிய

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்(து) ஓங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக

சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக.
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு இலங்க
விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிலியும்
கிலியும் சௌவும் கிளரொளி ஐயும்
நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழகு உடைய திருவயிறு உந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இரு தொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செகண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி

டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடு
டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
உன்திரு வடியை உறுதியென்று எண்ணும்
என்தலை வைத்து உன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
பணைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிரல் அடி இணை அருள்வேல் காக்க
கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை இரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்ச தரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட
ஆனை அடியினில் அரும் பாவைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட

மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
கால தூதாள் எனைக் கண்டாற் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஓடப்
படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடிவேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணல் அதுவாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்து ஓட
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்து உயர் அங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லாது ஓட நீஎனக்கு அருள்வாய்
ஈரேழு உலகமும் எனக்கு உறவாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரவண பவனே சைலொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவம்ஒளி பவனே
அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
காத்து தேவர்கள் கடும்சிறை விடுத்தாய்

கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
கதிர்கா மத்து உறை கதிர்வேல் முருகா
பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தில் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத்து அரசே
காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்நா இருக்க யான் உனைப் பாட
எனைத்தொடர்ந்து இருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவசம் ஆக
ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன் அருளாக
அன்புடன் இரக்ஷி அன்னமும் சொன்னமும்
மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவள் ஆமே
பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரிய அளித்து
மைந்தன் என்மீதுன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
தஞ்சம் என்றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேசமுடன் ஒரு நினைவது ஆகிக்

கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத்து ஆறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்து நீறு அணிய
அஷ்டதிக்கு உள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்னர் எண்மர் செயலது அருளுவர்
மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத்து அடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்காரத்து அடி
அறிந்து எனது உள்ளம் அட்ட லட்சுமிகளில்
வீரலட் சுமிக்கு விருந்து உணவாகச்
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுதளித்த
குருபரன் பழனிக் குன்றினில் இருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத்தடுத்து ஆட்கொள எந்தன துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
மயில்நடம் இடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் முற்றிற்று
திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர் கந்தையா மனோகரன் அவர்களது வாழ்க்கை வரலாறு

ஈழமணித் திருநாட்டின் வடபால் யாழ்ப்பாணத்தில் செழுமை மிக்க ஊரான சுதுமலையில் சைவ வேளாண்குடி மரபில் கந்தையா தெய்வானைப்பிள்ளை தம்பதியினரின் அருஞ்செல்வமாய் 1960.04.08 அன்று மனோகரன் பிறந்தார்.

1964இல் இலங்கையின் வடபகுதியை போலியோ நோய் தாக்கியது. அதன் காரணத்தினால் வலுவிழந்தவர்களில் அன்னாரும் ஒருவர்.

தன்னால் பாடசாலைக் கல்வியை தொடமுடியாது போனாலும் அன்று சிறந்த வருவாய் ஈட்டித் தந்த தொழில் துறையான சுருட்டுத் தொழிலில் 11 வயதிலேயே தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

இக்கால உலகியலுக்கு கல்வியறிவு அத்தியாவசியம் என்பதை உணர்ந்து தனியார் கல்வி மூலம் பயின்று 1979ஆம் ஆண்டு க.பொ.த சாதாரண தரப் பரீட்சையிலும் தேற்றினார்.

அன்னார் தனது இல்லற வாழ்வினை அமைக்கும் பொருட்டு தொல்புரத்தைச் சேர்ந்த கந்தையா இலட்சுமிப்பிள்ளை தம்பதியரின் மகளான பரமேஸ்வரியை 1990ஆம் ஆண்டில் துணைவியாக்கிக் கொண்டார்.

இவர்களின் இல்லறப் பயனாக தனஞ்சயன், தர்ஷாயினி எனும் இரு மகவுகளைப் பெற்றுப் பூரித்தனர்.

1995ஆம் ஆண்டில் மலேரியா நோயின் தாக்கத்தால் தர்ஷாயினியை இழந்தனர்.

காலம் கடக்க கண்ணீர் மறைய சீரான கல்வியை ஊட்டி தனஞ்சயனை நற்பிரஜையாய் உருவாக்கினார்.

விடாமுயற்சியுடனும், துடிதுடிப்போடும் செயற்பட்டு வந்த அன்னார் 25.02.2016 அன்று நோயின் வீரியத்தினால் இப்பூவுலக வாழ்வைத் துறந்து சிவபதமடைந்தார்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

மனைவி புலம்பல்

மாலையிட்ட மணாளா!
மாயமாய் போனதேனையா?
கைப்பிடித்த என் நாயகனே!
எனை மறந்து சென்றதேனையா?
அன்புகாட்டி ஆதரவுடன் குடும்பத்தை
பேணிய என் தெய்வமே
எனக்கு நோயில்லை என அடிக்கடி கூறி
சந்தோஷப்படுவீரே, எம்மை ஆறுதல்படுத்துவீர்களே!
தங்களின் ஆத்மா சாந்திக்காக
பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மகன் பரிதவிப்பு

அப்பா என்னும் அகல்விளக்கே அன்பின் மறுபொருளே
ஒப்பில்லாத் தெய்வமே என் உயிர் மூச்சானவரே
எப்போதும் என் அருகிருந்த இனியவரே அப்பா
சொல்லியழ வார்த்தை இன்றி துடிக்கின்றேன் அப்பா
பாவம்தான் ஏது செய்தேன் அருமை அப்பா – வெறும்
பாவியாய் இங்கிருந்து அலறுகிறேன் தெய்வமே
பரிதவிக்கும் என் முகம் பார்த்திருக்க மாட்டீரோ
ஆவிழந்த கன்றாய் ஆனேனே நானும் இங்கு.

சகோதரர், சகோதரி புலம்பல்

சொந்த ஊரில் வாழ்ந்து சொந்த மண்ணில்
வேலை செய்து மண்பார்த்து நின்ற சகோதரனே!
பேரிடி வீழ்ந்த செய்திகேட்டு ஏங்கி மனம் துடிக்குதையா
எப்பிறப்பில் காண்போம் எம் உடன்பிறப்பை
சூழலில் எல்லோரும் பிரிந்து வாழ்ந்தோம்
ஆனால் நிரந்தர பிரிவு வகுத்தநெறி அறியோம்
ஆண்டவன் காலடியை அதிசீக்கிரத்தில்
அடைந்தாய் எம் உறவே!

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகர்க்கு"

நன்றி நவிலல்

அன்னாரின் மறைவுச் செய்தியைக் கேட்டு,
எம்துயரில் பங்குகொண்டது மட்டுமன்றி
மரணச்சடங்கு, அந்திமக்கிரியைகள்,
இறுதி ஊர்வலத்தில் நேரடியாக
பங்கு கொண்டோர் அனைவருக்கும் தொலைபேசி,
இணையம், தந்திமூலம் உள்நாட்டிலிருந்தும்,
வெளிநாட்டில் இருந்தும் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து
எம் துயரில் பங்குகொண்ட அனைவருக்கும்,
மரணச் சடங்கில் மலரஞ்சலி செலுத்தியோர்,
அந்தியேட்டி, சபிண்டீகரணக் கிரியைகளில்
கலந்துகொண்டு அன்னாரின்
ஆத்மசாந்திக்காய் பிரார்த்தித்தோர்,
மற்றும் சகல வழிகளிலும் உதவிகளை வழங்கிய
உற்றார், உறவினர்கள், அயலவர்கள், நண்பர்கள்
அனைவருக்கும், எமது இதயபூர்வமான
நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

நன்றி

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

கண்டாமை,
தொல்புரம் மேற்கு,
சுழிபுரம்.

குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்
எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்
அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
இதுவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.
-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-
Sivaranjanam 801
வழக்கம்பரை.